

Ruta Patrimoni Industrial Ceràmic

Ceràmica i societat

Doscientos años hace contaba esta villa 300 vecinos; adelantó muy poco hasta 1718, y entonces empezó a notarse el aumento que ha continuado siempre, hasta formar hoy día 1.200 vecinos [...] Las fábricas de loza y porcelana le han dado nueva vida, han multiplicado el numerario, y mantienen una porción crecida del pueblo
Antonio José Cavanilles: *Observacions sobre la història natural, geografia, agricultura, població i fruits del Regne de València. 1795.*

L'Alcora neix com a població amb entitat pròpia en 1305, quan Juan Ximénez d'Urrea, senyor de l'Alcalatén, li concedeix Carta Poble. La Plaça d'Espanya o Plaça de Loreto (per una ermita que hi va haver en aquest lloc, avui desapareguda) es troba al costat del antic recinte medieval, del qual es conserven alguns trams de muralles, els portals de Marco i Verdera, i la Torre del Repès , al costat d'aquesta mateixa plaça.

L'evolució demogràfica de l'Alcora és un tant singular, amb períodes de ràpid creixement relacionats amb l'auge de l'activitat ceràmica. El primer de tots ells, en 1727 amb la fundació de la Reial Fàbrica del Comte d'Aranda. L'arribada d'operaris, mestres i comerciants d'altres zones d'Espanya i de l'estranger van provocar que en poc més de 50 anys es passés de 1.200 a 4.800 habitants.

Entre 1800 i 1950 es produeixen grans fluctuacions demogràfiques degudes a la freqüència d'epidèmies i conflictes bèl·lics. A partir de 1960 la població experimentarà fases de fort creixement coincidint amb els cicles d'expansió industrial, fins a arribar als 11.000 habitants actuals.

La ceràmica de l'Alcora: factor de multiculturalitat

Francesos, holandesos, saxons, italians..., a més d'operaris procedents de diversos territoris de la Corona d'Aragó i de Castella, van atorgar a l'Alcora una extraordinària diversitat social al segle XVIII, que es reflecteix també en la seva ceràmica, amb influències orientals , franceses, centreeuropees ...

En les últimes dècades, la indústria ceràmica ha exercit com a pol d'atracció de gent de totes les procedències que han contribuït al desenvolupament econòmic i a la formació d'una societat plural i hospitalària.

